

Iránytű

Az edelényi Szent Miklós Görögkatolikus Iskola és Óvoda kiadványa

„Láttam Uram, a hegyeidet S olyan kicsike vagyok én.” (József Attila: Isten)

Szeptemberben még erőtlenül, kicsinységünk tudatában szemléltük iskolánk újjáépítésének kezdetét. S aztán ahogy haladt az idő, félelmeink egyre csökkentek. A sok fáradozó kéz és az ajkáról felszálló imádság mára meghozta gyümölcsét. Birtokba vehetjük megszépült iskolánkat, és már falra is mászhatunk új tornatermünkben. És a mászófalon minden egyes, sikeresen „legyőzött” fogás hitünket erősíti, hiszen felfelé haladunk...

Igazgató bácsi

„Hiába fáradoznak az építők, ha az Úr nem építi a házat”

Kedves Gyerekek! Az elmúlt hónapok fáradságos munkái után joggal mondhatunk köszönetet Istennek. Hálatelt szívvel vehetjük birtokba a szépen rendbe hozott, szorgos kezek által felújított iskolaépületet. Remélem, mindannyian érezzük a hála, a köszönet lelkületét: elsősorban Isten felé, aki nélkül mi, teremtmények hiába fáradoznánk, Ő ad célt és értelmet minden fáradságos munkánknak. De köszönettel tartozunk Egyházmegyénknek, Atanáz püspök úrnak is, aki szívügyének tekintette az iskola megújítását. Egyúttal köszönetet mondunk Igazgató úrnak is, aki a helyszínen „örködte” végig az építkezés kihívásait.

Mi, keresztények tudjuk, a hála lelkülete képes megőrizni bennünket az elbizakodottságtól és tudjuk, hogy „*minden jó adomány, és minden tökéletes ajándék felülről van*” (szent liturgia).

Kívánom, hogy ezzel a lelkülettel, szívvel és lélekkel mondjunk köszönetet a mennyei Atyának, vegyük birtokba a nekünk készített ajándékot: a szép iskolát.

Lajos atya

VÉGRE TÚL VAGYOK RAJTA!

Én, amikor év elején visszajöttünk, még nem érdekelt a felvételi, a központi írásbeli és a szóbeli vizsga. Úgy gondoltam, „majd lesz valahogy!” Év közben muszáj volt sokat tanulni, pedig mennyivel jobb lett volna inkább játszani vagy számítógépezni. Kb. egy hónappal a nagy esemény előtt kezdtem készülni, és hála Istennek jól sikerült.

A központi írásbeli megírása után el kellett kezdeni a szóbelire készülni. Nagymamámmal elkezdtek a 20 fizikatétel kidolgozását. Mikor elértünk az első öt tétel végére, elkezdtem őket tanulgatni, de ekkor még nem éreztem az egész súlyát, talán kicsit félvállról is vettem az elején. Szépen fokozatosan haladtunk, és egyre közeledett a szóbeli időpontja. Február 20-án, pénteken még egyszer átfutottuk az egészet. Másnap reggel, amikor elindultunk a Földes Ferenc Gimnáziumba még nem izgultam nagyon, de amint már bent voltunk, elkapott a lámpaláz. Először írásbeli volt (beugró!), aztán szóbeli. Rossz volt látni, hogy mindenki hamarabb végzett, már csak én váraкоztam, én voltam az utolsó előtti a vizsgán. Hazafelé a kocsiban teljesen feloldódtam, mert úgy éreztem, jól sikerült. Nemcsak azért, mert a tételeket megtanultam, hanem az év közben is figyeltem a fizikaórákon.

Végezetül néhány tipp a tanuláshoz: mindenkinek ajánlom, hogy kezdje az írásbeli tanulnivalóval! Ha ez kész, akkor a tantárgyak tetszési sorrendben jöhetnek. Mindent elég kétszer elolvasni, de meg is kell próbálni felmondani! Én ezt a stratégiát használok, nekem „ez jön be”. A tételtanulás és az év közbeni munka gyümölcse most a szóbeli 12. hely, ami azt jelenti, hogy bent vagyok az általam választott gimnáziumban...

Móricz Tamás, 8.c

A KÖRNYEZETVÉDELEM FONTOSSÁGA

A mai világban sajnos az emberek jelentős része nincs tisztában a környezetvédelem fontosságával. Számítalan ember gondolkodás nélkül, trehány módon dobja el az ételes zacskókat, az üdítő üvegeket, a papírsebkendőt, bele sem gondolva, mekkora kárt okoznak ezzel környezetünknek. A nejlonzacskónak akár 100 évbe is telhet mire lebomlik, a műanyag flakon pedig soha nem bomlik le! Ha ezeket a hulladékokat a földön hagyjuk, rengeteg fontos növényt beszennyezzünk velük, ezáltal tönkretesszük a saját környezetünket...

De ne feledjük, mi még megakadályozhatjuk a környezet szennyezését! Nekünk, fiataloknak pár másodpercet vesz igénybe lehajolni egy útszélen heverő üvegért. Gondolj bele, ha minden gyerek a Földön vagy akár csak Magyarországon minden nap legalább egyszer rászánna pár másodpercet a tengernyi idejéből a szemétszedésre, mennyit segítenék a Földünkön és saját magunkon is, hiszen sokkal kellemesebb érzés tiszta, szemétkes környezetben élni...

Ha más embereket nem is érdekel a saját, jó közérzetének és a gazdag növényvilágunknak megóvása, Te azért figyelj oda rá! Ne szennyezd a környezeted, és ne sajnáld azt a pár másodpercet a szemétszedésre! Mutass példát akár még a felnőtteknek is!

ÉLŐHELYÜNK, A FÖLD

A televízióban egyre gyakrabban szerepel az a tény, hogy a Föld nevű bolygó el fog pusztulni, ha nem teszünk ellene valamit. Véleményem szerint a Föld tényleg veszélyben van. Megmentése nemcsak az állatok élőhelye miatt fontos, igaz ez az első számú cél. Viszont nem csak az állatok, hanem az emberek is ki vannak téve a klímaváltozás hatásainak. Itt nem pont a fejfájásról van szó, hanem a pusztító természeti jelenségekről: hatalmas viharokról, ónos esőkről, hurrikánokról, földrengésekről és a vízszint emelkedéséről, mely szigeteket képes eltüntetni. Ezért hívnám fel a figyelmet az energiagazdálkodásra, a szelektív hulladékgyűjtésre, az állatok és a növények védelmére. A növények nem csupán léteznek, de nagy hatással bírnak a bolygónk oxigénellátására is.

Szerintem az lenne a megoldás, hogy megpróbálunk minél környezetkímélőbb szereket és szerkezeteket használni, szelektíven gyűjteni a hulladékot, valamint becsben tartani azokat a természeti kincseket, melyekkel megajándékoztak minket.

Szlify Anna, 8.a

Az olvasás fontossága

Véleményem szerint nagyon fontos, hogy mindenki olvasson (még napjainkban is). Az olvasmányokban számos új, érdekes információval ismerkedhetünk meg. Számunkra ismeretlen, akár fontos, hasznos tudnivalókat rejthet. Manapság sajnos az emberek többsége nem olvas könyveket, inkább „gépeznek”, vagy televíziót néznek. Pedig olvasás közben a fantáziánkra hagyatkozunk, és hagyjuk az elménket szabadon szárnyalni. Akár a főhős helyére is képzelhetjük magunkat. Szerintem sokkal izgalmasabb egy könyv olvasása, mint egy film megnézése. Hisz az olvasásnál mi képzeljük el a helyszínt, a szereplőket, és még a szókincsünk is bővül. Olvasson mindenki, mert rengeteg élvezettel jár egy könyv olvasása!

Péderi Alexandra, 8.a

Megfogyatkozó olvasók...

Manapság egyre több ember, egyre kevesebbet olvas könyvet. Lehet, hogy azért olvasnak kevesebbet az emberek, mert úgy gondolják, kiment a divatból, vagy mert sokba kerül a papír, vagy talán azért, mert a környezetnek ártunk azzal, hogy kivágják a fákat, és abból papír csinálnak. Én úgy gondolom, ettől függetlenül nem kellene kevesebbet olvasni! Az olvasás iránti igényt az internet világa is csökkentheti, hisz láthatatlan módon „ellopja” az értékes időt az olvasástól. Ez pedig káros is lehet! (Az internet szó szerint olyan, mintha egy ártatlan kicsi zombi lenne, ami lassan megeszi az agyadat...) Olvasni jó! Fejleszti a szókincsedet és az értelmi képességedet is „megdolgoztatja”. Nem rongálja a szemedet, és nem butít el.

Véleményem szerint több könyvet kellene olvasnia mindenkinek, és nem egész nap a gép előtt kellene ülni. Olvass többet, és légy kreatív!

Hargitay Barbara, 8.b

KÖNYVAJÁNLÓ

James Dashner: Az Útvesztő

Thomas egy hideg, sötét liftben tér magához, s az egyetlen dolog, amire emlékszik, az a keresztnéve. Minden más eltűnt az emlékezetéből. Amikor a lift ajtaja kinyílik, Thomas a Tisztáson találja magát egy csapat srác között. A Tisztáson élő fiúk mindennap Futárokat küldenek a lakóhelyüket körbeölelő Útvesztőbe, amelyet nehéz kiismerni, mivel a falai minden éjjel elmozdulnak. Thomas, az utolsóként érkező újonc számára egyre inkább nyilvánvalóvá válik, hogy az Útvesztő egy kód, ami megfejtésre vár. Úgy dönt tehát, hogy ő is Futár lesz. Annak viszont, hogy a megfejtés közelébe kerüljön, komoly ára van: például olyan lényekkel is találkoznia kell, akik elől mindenki más menekül.

EGYSZER CSAK MINDEN MEGVÁLTOZIK...

...megérkezik a Tisztásra az egyetlen lány, Teresa, aki nemcsak Thomasra lesz nagy hatással, hanem az egész csapat sorsára is.

Szerintem ez a könyv nagyon izgalmas. James Dashner írásmódja elképesztő. A fantáziavilág amit felépített mozgalmas és élvezhető. Alig bírtam letenni, fejezetről fejezetre faltam, s együtt rettegtem, örültem, izgultam a karakterekkel. Thomas felettébb szimpatikus szereplő, ezért könnyű szívvel olvastam róla. A többi szereplő is egyedi és érdekes, minden oldal új tulajdonságokat mondott róluk. Összességében ez egy nagyszerű könyv, amit mindenkinek ajánlok.

Varga Lili, 8.a

„Sohanemlátott” ország varázslatos kútja

Messze-messze, réges-régen, egy rózsaszirm hullott a tengerbe, ami addig nőtt, míg egy kicsinyke szigetekskét nem alkotott. Üres volt ez a hely, nem volt rajta semmilyen növény-állat, csak egy ósdi kút állt a közepén, aminek már a vödre is elrozsdásodott. Bár ez nem csak egy egyszerű kút volt, hanem *varázskút*, ahová *az elveszett emlékeiket* csöpögtették a másvilágon élő emberek. Történt egyszer, hogy véletlenül mellécsöppent egy emlék, és született egy tündér, akit *Rózsaszálnak* hívtak. Szegény senkivel nem tudott barátkozni ezen az elhagyatott helyen, így hát az emlékek felidézésével töltötte idejét.

Egyszer Rózsaszál merített egy hatalmas nagyot a kútból. Meglátott két kislányt, akik egy virágoskertben játszadoztak pattogós labdájukkal. Az egyik lányka véletlenül nekidobta barátnője kedvenc virágának a labdát, aminek a levelei azonnal letöredeztek.

- Ez most mire volt jó? Örülsz?- kérdezte az egyik.

- Bocsánat, teljesen véletlenül történt.

- Persze... Pont a kedvenc virágomat sikerült eltalálni?!

Egy pillanatra vége lett ennek az emléknek. Rózsaszál szeméből egy könnycsepp csordult ki, ami kezére hullva egy maggá alakult át. A tündér elültette a magot, majd gondosan megöntöztette szép emlékekkel. Merített még egy vödör emléket, amiben ugyanazokat a lányokat, éppen egymás mellé ültették a gimnáziumban.

- Tanár úr!?!...Ezt ugye nem teszi velem? Én biztos nem ülök egy ilyen fruska mellé!

- Kérlek, ne viselkedj már ilyen gyerekesen! Óvoda óta szóba se állsz velem, csak azt nem tudom, miért!?

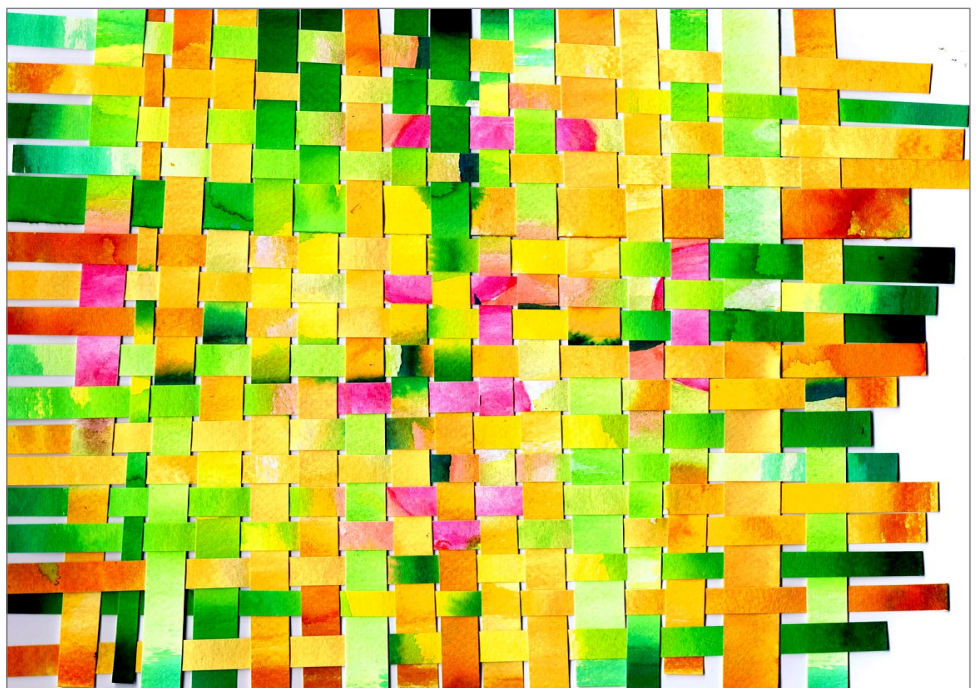
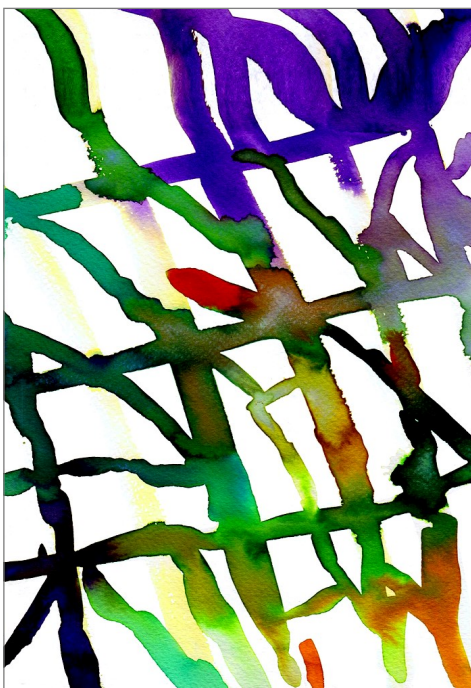
Megakadt ez az emlék is, Rózsaszál egyre szomorúbb lett, de az emlék egy hatalmas fordulatot vett. Egy idős nagymama ült boldogan hintaszékében, ahogy a tűz mellett körbevették unokái.

- Képzeljétek kedveseim, amikor még óvodás voltam, egy rosszul sikerült labdázás miatt összevesztem a legjobb barátnőmmel, és több, mint negyven évig ki nem állhattuk egymás közellétét. Tegnap viszont csoda történt. Reggel becsöngetett hozzám az egykori legjobb barátnőm, és bocsánatot kért tőlem. Felnőttünk, és rájöttünk, hogy bár sok idő telt el, egymás nélkül nem volt „igazi”, az életünk.

Rózsaszál orrát illatos virágillat csapta meg, mert az emlék felidézése közben az egész szigeten csodaszép virágok nyíltak ki, és pillangók, méhek, őzikék játszadoztak a kút körül. A tündér pedig olyan boldog lett, mint még soha.

Rózsaszál egy világot teremtett magának, megszüntetve magányos életét. Olyan életet, amit eddig senki nem élhetett. Megtapasztalta a barátság titkait és rejtélyeit. Ha nem hiszitek, járjatok utána!

Lengyel Ágnes, 8.b

Istenem

Köszönöm, Istenem, hogy
megteremtettél, és hogy élek,
mert van egy kedves családom
és egy kedves tanító nénim,
köszönöm, Istenem.

Hajdu Hanna, 3.d

Isten

Igen, hiszek benne.
Semmi nem változtat ezen.
Te is tedd ezt!
Egyszer szebb életed lesz.
Nézz körül a világban.
Élmény lesz Isten karjában.

Olajos Milán, 3.d

Isten ott terem

Amikor felkelek,
Tudom, hogy Isten
Mindig ott terem.
Legyen reggel, dél,
Vagy este,
Ha baj van, mindig
Ott terem.
Eljön Ő Szentlélek képpen,
Úgyhogy mindig vigyáz rám,
Ezért mindig imádkozok hozzá.
Ámen.

Slezsák Bianka, 3.d

Ki a mi Urunk?

Ki ami Urunk?
Isten a mi Urunk?
Ő, aki megteremtette a világot,
a halakat, az emlősöket és az embert?
Hát persze, hogy ő az!
Mert ha olvasod a Bibliát, akkor megtudod!
És ha hiszel Istenben, akkor is megtudod!

Bárczi Ivett Laura, 3.a

Itt az ősz

Itt az ősz, itt az ősz,
itt a rég nem látott ősz.
Színekbe öltöznek a fák:
barnába, sárgába, piros színekbe,
szinte elvarázsolnak minket.
És amikor a fáról az őszi szél lefújja a leveleket,
a vidám kis iskolások tanévre lelnek.
A boldog anyukák sírva engedik
gyerekeiket a tanulás útjára.
Visszagondolnak még most is arra a pillanatra,
amikor óvodába kísérték őket,
nem pedig iskolába.

Tardi Kendra Laura, 4.a

Teremtés

Istenem ez a világ csupa szép,
ebben a világban van sok szép,
virágok, fák, bokrok,
folyók, hegyek, völgyek.
Sok mindent teremtettél.
Embereket teremtettél,
sok színes mindent,
sok-sok mindent.
Csodás hazánkat,
Magyarországot, földünket,
élőhelyünket.
Köszönöm ezt a világot,
édes istenem.

Tiszóczyki Noémi, 3.b

Csak a szépre emlékezem...

Mindig is tudtam, hogy egyszer majd eljön az az idő, amikor nyolcadikos leszek. Sok barátom lesz majd, tudni fogják a nevem, köszönnek majd nekem, a tanárok elnézőbbek lesznek, kialakul egyfajta családi hangulat, amit csak a nyolcadikosok értenek meg. Az élet könnyebb lesz, az osztály összetartóbb, a világ befogadóbb, kicsit „felnőtt” leszek, olyan ember, akinek mindenki csak mosolyogva biccent: ő már megcsinálta.

Azzal is tisztában voltam, hogy biztosan fájdalmas lesz, mint minden búcsú, de az öröm és az egyfajta "menőség" majd szépen elnyomja ezt, csakis arra fogok majd koncentrálni, milyen jó dolog az iskola legidősebb tanulói közé tartozni. Igen, harmadikos koromban, amikor megláttam a nyolcadikosokat, ez jutott eszembe: „milyen jó nekik”. Bele sem gondoltam, mennyire kettős érzés járja át az embert, amikor szeptember elsején belekezd az utolsó évébe, amikor újra megpillantja őket, az osztályát. Legyen épp egy matek „tz” napja, egy helyettesített töri óra, amikor leszakadt az ajtó, a relaxa, széttört a ventilátor, leesett a hangszóró, egyikünk kórházba került, amikor elbeszéltek az irodalomórát verselemzés helyett, új teremről új terembe mentünk, rosszul sikerült a központink, nem vették fel valamelyikönket a kiszemelt iskolába, egy karácsonyi ajándék átadáskor, a farsangon vagy egy sima áhítaton. Egy veszekedős nap után, a szóbeli előtt, amikor 21 helyett 13 voltak a teremben, a tavaszi szünet után, vagy éppen a tablófotózáson, az öt lyukas óra után vagy közben. Nem, nem tudtam, mennyire fog fájni, amikor belemosolygok a kamerába, hogy később az én tablóképemet helyezték a falra, és hogy mennyire boldog leszek, hogy az ő képeik mellett lesz az enyém helye...

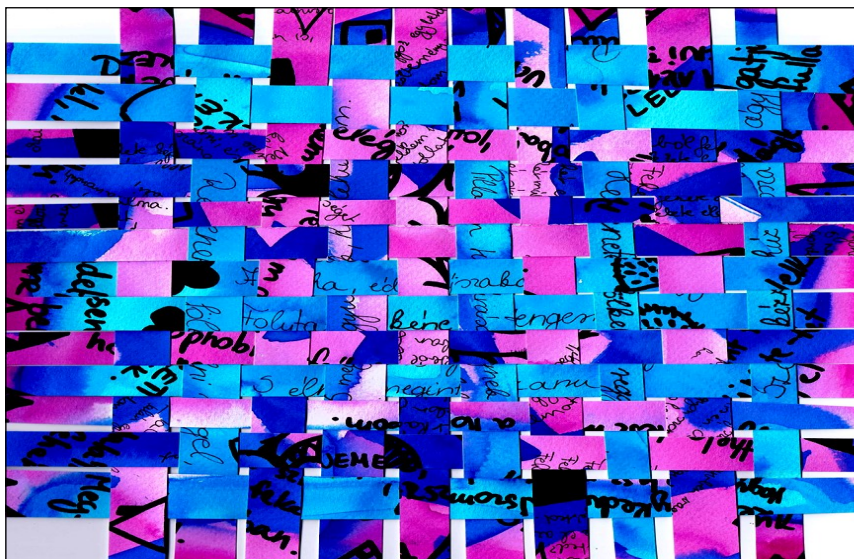
Budai Katalin 8.d

Egy este

Tücskök, bogarak, hangok.
Piros traktor nem kattog.
Marhák, pásztorok, kutyák
Igazak álmát alusszák.

Nincs nap. Halvány holdvilág,
Égen sötét a víz már.
Szürke szirmú virágok,
Tücskök, bogarak, hangok.

Szlify Anna, 8.a

Lelki tükör - Górcső alatt: magány vs. egyedüllét

Véleményem szerint ez a két kifejezés szöges ellentéte egymásnak. Az egyedüllét lényegében az, ha nincs veled senki a lakásban vagy társaság nélkül sétálsz. A magány társtalanság: az nem magány, ha a szüleid egy órával később érnek haza, mint te. Egy ember akkor magányos, ha nincs senki, akivel leülhetne beszélgetni, elmehetne sütitni, vagy szimplán ülhetne csöndben. A magányos ember egyedül van, de ez nem egyedüllét. A magány lassan szippantja be az embert, és azt érezteti vele, hogy a közel 8 milliárd emberből egy sem törődik veled, érdeklődik irántad. Az egyedülléttől is érezheted, hogy üres a szíved, de tudod, hogy az érzés el fog múlni, amint esélyed lesz párbeszédbe elegendeni valakivel. Szerintem ez a két kifejezés teljesen különbözik egymástól.

Varga Lili, 8.a

Anno az általánosba'

Amikor bejött a tanár az órára,
Megállt az ajtóban az ordítózásra.
Üveg, füzet, könyv, házi repült el,
A szemetet a földről a diókkal szedette össze.

Lapítások egy-egy balhénál,
Súgás minden dolgozatnál.

A tanítást lárma kísérte,
Az oktató dolgát nem könnyítette.

Aranyköpések hangzottak el tőri órán,
Feljegyzések vannak róla a diákok asztalán.

Előkerülnek évek múlva is,
Amin egy jót nevetünk megint.

Felelésnél akinél kinyílt a napló,
Onnantól övé volt minden szó.

Tanár kérdezte: "Miért nem tanultál? Ez a dolgod!"
"De tanárnő! Az úgy volt, hogy ...! "

Pirkó Krisztina, 8.b

Egy csepp

Szürke felhő, erős a szél,
Villámcsapás, fekete ég.
Milliónyi apró vízcsepp
Fátyol mögött indulót zeng.
Lehulló seregben egy tag,
Egy földi lény, én vagyok az.

Fiatal, tudatlan, vidám,
Hisz szabadon száll alá.
Pár perc. Landolás. Valahol.
Valamerre. Ki tudja hol.
Pocsolya, ér, csermely, folyó,
De legyen tenger vagy egy tó.

Szikrázó, szédítő, arany.
Meleg levegő, s langyos tavasz.
A tó s pocsolya egyre kisebb,
Majd egy csepp kiált derűsen:
„Én itt vagyok! Eddig bírtam”
Ez vagyok én, ki égbe megy vissza.

Szlify Anna, 8.a

Ördögök és Angyalok

Zászlót bontó hajó érkezik.
Eléri a túlsó partot, a homokot vasmacska szeli.
Leszáll a fehér had, erényesen lépdél.
Foglyuk, a szívem, hajtott fejjel térdel.

Előjön az ellenség, ők is foglyot hoznak,
Lelkem bújik meg egy szürke fémdobozban.
A részek vezérei farkasszemet néznek,
Elmélyülten bámulnak, kezdődnek az érvek.

Hívná mindkét oldal mind a két felemet,
Közben döngő lüktetés kínozza fejemet.
Ellenségek harcolnak, de védeni próbálnak.
Nem az én bántásom oka a csatának.

Szívem ide húz, jaj, de lelkem oda!
Rablásuk tette már nem is nagy csoda!
De hogy döntsek, melyik oldal legyen a nyerő?
Bármelyik, csak ne létezzon csatamező.

Legyen béke, dolgozzatok össze!
A fehér és fekete együttesen szürke.
Hagyják a civódást, eredménye lárma,
Érzéseim összes darabkáját bántja!

Csend telepszik rájuk, nyomasztó.
Legalább már senki sem tolakvó.
Ülnek egy hang nélkül, senki sem mukkan,
Ezután hogy legyen? senki sem tudja.

A két fogoly végre mocorogni kezd,
S egymásra talál két különböző szem.
Kitörnek az őket visszatartó láncból,
Lelkem kijut a kemény ládából.

Egymáshoz rohannak: csontropanó ölelés
nyeli el őket; ilyen pillanatuk kevés.
Tágra nyílt szemekkel néz a két oldal,
Hiszen ők azt hitték, ellenségek voltak.

Fellélegzett két vezér, kő esett szívükről,
A büszkeség csak úgy sugárzott énjükből.
Béke szállt rájuk, a teher elrepült,
Végre életük a jó vágányra került.

Varga Lili, 8.a

Évszakok

Leesik a szép, sárga levél a földre,
A drága Ősz hát megjött a Földre.
Kérgesedik az almafa erős törzse,
Mi is készülünk már a hideg télre.

Csupaszodik a körtefa nagy ága,
Jeges hópehely esik nemsokára.
Jéghideg szőnyeg borul az ugarra,
Gyerekek játszani mennek az udvarra.

A szőnyeget feltekerik, s elteszik jövőre.
Virágágyat terítenek erre a nagy legelőre.
Ezen ágyon kicsiny fészkek telepednek,
Fehér tojás, piros tojás? Mindegy az, ha kikelnek!

A játszadozó kislány már elment.
A hőmérséklet egyre kúszik lejjebb,
S a nyári kertben a levélsereg
Hosszú hódító utat szervez.

Leesik a szép, sárga levél a földre,
A drága Ősz hát megjött végre.
Süni vackát túrja a levelekbe,
Hiszen ő is készül a hideg télre.

Szifka Anna, 8.a

Pattogó cseppek

Csipp-csepp, cseppen a vízcsepp pici teste,
Csipp-csupp, cuppan az égi cseppalak.
Egyik levélről gördül a másikra,
S végül elnyeli a sötét pocsolya.

Kipp-kopp, koppan a vízcsepp pici teste,
Kipp-kapp, kappan az égi cseppalak.
Egyik tetőről gördül a másikra,
S végül elnyeli a sötét pocsolya.

Zörren a háznak szürke eresze;
Folyik benne milljó cseppalak,
Cseppen, koppan, gördül és végül,
Végül elnyeli a sötét pocsolya.

Zárt ablakhoz arcomat hozzányomom.
Látom, hogy esik milljó cseppalak.
Orromon a árárt kifújom, s nézem,
Hogy nyeli el a cseppet a pocsolya.

Szifka Anna, 8.a

IMPRESSZUM

Kiadja a Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola

3780 Edelény, Borsodi út 36/b, Tel: (48) 525-134

www.sztmi.hu - email: szentmiklos.edeleny@gmail.com

Felelős kiadó: Barta József igazgató - Szerkesztők: Szabó Zoltánné, Mészáros Marianna, Gál András

Készült 300 példányban